

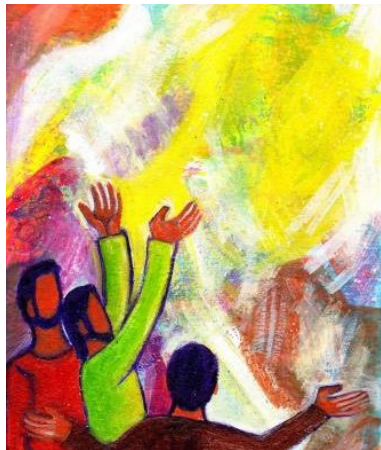
19.05.2025 PONEDELJEK Krišpin Viterbski, redovnik		Šmarnična pobožnost od ponedeljka do petka ob 18.40
20.05.2025 TOREK Bernardin Siwnski, duhovnik		
21.05.2025 SREDA Krištof Magallanes, duhovnik		
22.05.2025 ČETRTEK Marjeta Kasijska, redovnica		
23.05.2025 PETEK Miahel, kmet		
24.05.2025 SOBOTA MARIJA POMOČNICA KRISTJANOV		
25.05.2025 6 VELIKONOČNA NEDELJA	TOMAJ 10h	

Vse naročene maše so prestavljene za nedoločen čas. Prosim za razumevanje.

V Kazljah zaenkrat ne boste imeli sv.maš, lahko se odločite za Bogoslužje BB v pričakovanju duhovnika.

V nedeljo 1. junija bo sv. maša v Tomaju ob 11.30. Med mašo sta napovedana dva krsta. Maševal bo naš rojak g. Žarko iz Bazovice.

V četrtek, 22.05. zadnjič verouk in razdelitev spričeval.

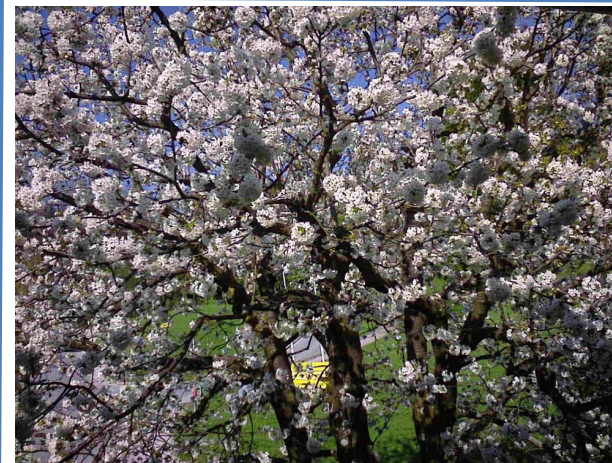

ŽUPNIJA TOMAJ
5 VELIKONOČNA NEDELJA

Štev.21, LETO XIII.

18. MAJ 2025

Nova zapoved medsebojne ljubezni

Iz svetega evangelija po Janezu ([Jn 13,31-35](#))

Ko je Juda šel iz dvorane zadnje večerje, je Jezus rekel: »Zdaj je

Sin človekov poveličan in Bog je poveličan v njem. Če je Bog poveličan v njem, ga bo tudi Bog poveličal v sebi; in poveličal ga bo takoj. Otroci, le malo časa bom še z vami. Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.«

Janezov evangelij 13,31–35

Današnji evangelij nam med drugim poda dve pomembni besedi: slava-poveličanje in ljubezen.

Prva beseda je slava. Juda zapusti dvorano zadnje večerje; Jezus dobro ve, da bo Juda izpeljal svoj načrt izdaje. Prav v tem smrtonosnem kontekstu, medtem ko je njegovo življenje ogroženo, Jezus govori o slavi! Kaj to pomeni? Slava v judovskem svetu označuje specifično težo, lahko bi rekli vrednost nečesa. Jezus prepleta temo slave s svojim trpljenjem, smrtjo in vstajenjem. Najprej pravi, da se bo prav zdaj, v njegovem trpljenju in smrti, razkrila njegova slava, njegova doslednost, njegova vrednost. Tukaj bomo videli njegovo ljubezen do nas, kako zelo mu je mar za nas. Prav na križu se razkrije Gospodova svobodna, brezmejna in večna ljubezen do nas. Ravno tam, v trenutku, ko bi vsi obupali, se On preda do konca. Drugič, Jezus se sklicuje na vstajenje; v njem bomo videli njegovo slavo, njegov sijaj, in samo vstajenje bo potrdilo in zapečatilo neizmerno vrednost njegovega trpljenja in smrti, ki jo je pretrpel za našo ljubezen. Vse to nam kaže na globoko razliko med nečimrnostjo in resnično slavo. Hvalisavost je napihovanje, bahaštvo; lahko pa bi koncept razširili tudi na tisto »slavo«, ki jo iščemo v uspehih, v človeških sposobnostih, v izstopanju. Lahko ga imenujemo »zaman«, ker mine s smrtjo. Resnična slava pa pripada tistim, ki ljubijo, tistim, ki znajo dati svoje življenje, tistim, ki se znajo zavezati pomoči drugim, še posebej tistim v stiski. Doslednost očeta, moža, duhovnika, žene, posvečene žene, ... skratka, vernika ne vidimo v nazivih, ampak v ljubezni, v sposobnosti, da se preda, da se žrtvuje, da je zvest tako v majhnih kot velikih stvareh. Dobro nam bo, če se vprašamo: kakšno slavo iščem?

To je ljubezen, ki, ko je enkrat sprejeta, že po svoji naravi zahteva vzajemnost in dajanje. Jezus namreč poda svojo »zavezo«: »Novo zapoved vam dam: ljubite drug drugega.« »Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj.« Vse se začne s tistim »kakor sem vas jaz ljubil«, kar nekateri radi prevajajo samo kot »ker sem vas ljubil«.

Gospodova ljubezen je izvor in oblika ljubezni, ki smo jo poklicani sprejeti in jo utelešati. In to ni pogojna ali delna ljubezen; ne, Jezus sam nam je povedal, da gre za to, da daš življenje za svoje prijatelje. In Jezusovi prijatelji niso bili le njegovi učenci, ampak vsi, tudi tisti, ki so ga zapustili in križali. Samo pomislite, da je Jezus tudi Judo v uri izdaje v Getsemaniju imenoval »prijatelj«! Tako tukaj: »zato ljubite se med seboj.«

Jezus prosi, da konkretna ljubezen kraljuje in je vidna v njegovi skupnosti; da, Božje sanje so, da njegova ljubezen kroži med njegovim ljudstvom, med nami verniki, da bo naše veselje polno in da se bodo mnogi pritegnili k njemu! Zato nadaljuje: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj.« Kar zgovorno kaže, da smo njegovi učenci, je dejstvo, da se ljubimo.

Videti krščanske skupnosti, sestavljene iz ljudi, ki se ljubijo, videti redovne skupnosti, kjer se ljudje ljubijo, videti župnišča, kjer se ljudje ljubijo, videti krščanske družine, kjer se ljudje ljubijo, je prva in največja oblika evangelizacije. Evangelij se ne širi s prisilo, ampak s privlačnostjo!

Že v prvih stoletjih, kot se spominja Tertulijan, se je med pogani, ki so prvič prišli v stik s kristjani, pojavil izraz začudenja: »Glej, kako se ljubijo in so pripravljene umreti drug za drugega« (Apologeticus, XXXIX, 7).

Zelo lepo je tudi pričevanje Aristida: »Če je med kristjani kdo reven ali ubog in nima tistega, kar je potrebno, da bi mu pomagal, se dva ali tri dni postijo, da bi tem ljudem v stiski poslali hrano« (Aristid, Apologija 15,7; besedilo iz okoli leta 130 n. št.). To so besedila, ki nas spodbujajo k razmisleku in vprašanju: ali lahko drugi, ko nas vidijo, ko vidijo mene, rečejo enako?